

været ufrivillig; thi ellers vilde det virkelig see ud, som om han først havde lagt mig Ord i Munden for siden at bygge derpaa en Tirade, hvortil der ikke er mindste Anledning. Naar jeg talte om at vinde Popularitet, var det slet ikke Rigsdagsmænd, jeg hentydede til, det var fra et ganske almindeligt Standpunkt, at jeg udtalte, at Regjeringen ikke i saadanne Forhold burde lade sig lede af Duffet om at vinde Popularitet. Det ærede Medlem har fuldstændig misforstaaet mig, og som Følge deraf falde vistnok ogsaa de skarpe Bemærkninger, som knyttede sig dertil, til Jorden.

Den fungerende Formand: Det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgfreds har Ordet.

Müller: En kort Bemærkning skal jeg tillade mig at tilføie. Jeg havde ikke tænkt at sige et Ord, hvad denne Sag angaaer, og navnlig ikke med Hensyn til Majorstitlen og Majorchargen, men jeg er bleven saa at sige, næsten personlig berørt, idet min ærede Sidesmand tilhøre (Mr. Hansen) har nævnt mig som den Ænfeste, der ikke har søgt om en højere Titel. Jeg skal tillade mig at forklare dette saaledes: Afstiklige af mine forrige Kammerater, som har den aflagte eller rettere ophørte Titel, have henvendt sig til mig og spurgt, om jeg vilde være med til at ansøge om, at der kunde meddeles dem de Titler, som findes i Armeen, og ikke en, som ikke mere er i Brug. Jeg har dertil sagt, at min Stilling som Medlem af Rigsdagen fandt jeg ikke at være i Overensstemmelse med et saadant Andragende, underskrevet af mig; deri troer jeg, at de ærede Herrer vilde give mig Medhold. Derimod vil man maaskee spørge om jeg, hvis jeg ikke var Rigsdagsmand, hvis jeg ophørte at være det, da vilde, saafremt at nyt Andragende af lignende Natur blev forelagt mig, underskrive det. Her til erklærer jeg, at jeg ikke fremtidig agter at indgaae med et Andragende hverken alene eller med flere om nogen som helst Forhøielse af min Titel. Det er mig i den Grad ligegyldigt, at jeg ikke kan bekvemme mig til endog at gjøre et Forlangende derom. Det var kun disse saa Ord,

jeg vilde udtale. — Jeg skal dog endnu sige et Ord angaaende den forhenværende Krigsministers Udtalelser. Han omtalte flere Gange, at denne Titel ikke maatte hedde „aflagt“, thi saa vilde den ikke udtrykke det, som den nødvendigviis skal. Jeg vil gjerne tilstaae, at den snarere burde hedde en ophørt Titel; men naar han sagde, at den næste Titel, som fulgte efter Capitainstitlen, var Majorstitlen, saa maa jeg derimod nedlægge en bestemt Indsigelse, thi den næste Titel, som nu efter Hærordningens Istandkommen er eksisterende for Hæren, er ikke Majorstitlen. Majorstitlen tilhører aldeles ikke mere Krigsbestyrelsen eller nogen Anden; thi den eksisterer ikke mere. Vil man gaae til den næste Titel, som kunde attraaes af den Mand, der nu flere Gange er omtalt, nemlig Major Bed, maatte det synes mig, ikke være rimeligt og billigt at give en Majorstittel men en højere Titel, som tilhører Krigsbestyrelsen, og som den kan give.

Mr. Hansen: Naar jeg ikke, da jeg for havde Ordet, udtalte mig om Forslaget under Nr. 3, var det, fordi jeg fandt mig tilfredsstillt ved den Motivering, den ærede Ordfører havde givet deraf, og fordi den høitærede nuværende Finansminister har været med at foreslaae ogsaa denne Indstilling. Jeg fandt det aldeles overflødigt at udtale mig om den, da jeg ikke troede, at den vilde møde nogen Indsigelse fra den ordførende Ministers Side; men der var en Ytring af denne, som muligen kunde faae nogen Indflydelse paa Afstemningen, og da jeg har en aldeles modsat Mening derom, vil jeg kortelig dvæle et Øieblik derved. Den høitærede Indenrigsminister berørte, at ikke en enkelt Mand, men at mange Mænd i Jylland i lignende Stillinger som denne Mand kunde have lignende Krav; hvis man bevilgede dette Andragende. Det er imidlertid ikke Tilfældet; thi denne Mand danner en ganske speciel, enkelt Undtagelse, og ingen af de andre Brændeviinsbrændere befinde sig i lignende Forhold, idet nemlig denne Mand ikke længere vilde brænde; han vilde nedlægge sin Næringsvei, men han blev tvungen af Dyrigheden til at fortsætte sin Virksomhed,